РІШЕННЯ
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії **Казіміров Михайло Анатолійович**, 1999 року народження, громадянин України, освіта вища: протягом 2016–2020 р.р. навчався в Національному університеті «Києво-Могилянська академія» за спеціальністю «Фінанси, банківська справа та страхування» та здобув освітній ступінь бакалавра; у 2020–2022 р.р. продовжив навчання в Національному університеті «Києво-Могилянська академія» за спеціальністю «Фінанси, банківська справа та страхування» та здобув освітній ступінь магістра.

З 2022 року аспірант денної форми навчання кафедри фінансових ринків та технологій Державного податкового університету Міністерства фінансів України, м. Ірпінь (наказ про зарахування № 871 від 12.09.2022 р.), з галузі знань 07 «Управління та адміністрування» за спеціальністю 072 «Фінанси, банківська справа та страхування». Термін навчання в аспірантурі: 01.10.2022 – 01.10.2026.

У 2022 р. році вченою радою Державного податкового університету науковим керівником аспіранта Казімірова М.А. було призначено доктора економічних наук, професора, професора кафедри фінансових ринків та технологій Береславську О.І., темою дисертаційної роботи є «Механізм попередження неплатоспроможності банків».

Здобувач успішно виконав акредитовану освітньо-наукову програму «Фінанси, банківська справа та страхування» спеціальності 072: склав усі передбачені цією програмою екзамени та заліки, пройшов практичну педагогічну підготовку, склав комплексний підсумковий іспит з фаху і отримав Академічну довідку про виконання освітньо-наукової програми. Володіє українською мовою вільно, англійською – на рівні В2.

Документи подано до спеціалізованої вченої ради у повному обсязі та відповідно до вимог п. 13 Порядку присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44.

Разова спеціалізована вчена рада, утворена на підставі рішення вченої ради Державного податкового університету від 29 червня 2026 року, протокол № 20 (наказ від 01 липня 2026 року № 836).

Склад ради: голова – Світлана Василівна Онишко, доктор економічних наук (08.00.08 Гроші, фінанси і кредит), професор, професор кафедри фінансових ринків та технологій Державного податкового університету

Офіційні опоненти:

Ірина Вікторівна Краснова, доктор економічних наук (08.00.08 Гроші, фінанси і кредит), професор, професор кафедри банківської справи та страхування Київського національного економічного університету.

Віта Віталіївна Федина, кандидат економічних наук (08.00.08 Гроші, фінанси і кредит), доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Національної академії статистики, обліку та аудиту.

Рецензенти:

Ольга Володимирівна Ключка, кандидат економічних наук (08.00.08 Гроші, фінанси і кредит), доцент, доцент кафедри фінансових ринків та технологій Державного податкового університету.

Наталія Віталіївна Москаленко, кандидат економічних наук (08.00.08 Гроші, фінанси і кредит), доцент, доцент кафедри фінансових ринків та технологій Державного податкового університету.

На засіданні присутні 5 з 5 членів ради, зокрема 2 доктори наук та 3 кандидати наук за профілем розглянутої дисертації. Кворум наявний. Засідання проведено з використанням засобів відеозв'язку в режимі реального часу (ZOOM) відповідно до п. 25 Порядку № 44.

Тема дисертації – **«Механізм попередження неплатоспроможності банків»** (англійською «Bank Insolvency Prevention Mechanism»). Науковий керівник – Береславська О.І., доктор економічних наук, професор, професор кафедри фінансових ринків та технологій Державного податкового університету.

Дисертацію виконано в межах комплексної науково-дослідної роботи кафедри фінансових ринків та технологій і кафедри публічних фінансів Державного податкового університету «Державні запозичення в системі публічних фінансів» (державний реєстраційний номер 0121U109588). Особистий внесок автора полягає в обґрунтуванні взаємозв'язку між платоспроможністю та ліквідністю банків, впливу внутрішніх і зовнішніх факторів на стійкість фінансових установ, а також адаптація вітчизняних банків до основних Базельських принципів. Практичну цінність становлять пропозиції автора щодо удосконалення системи раннього попередження неплатоспроможності банків на основі статистичних моделей, що дозволяє підвищити точність прогнозування ризиків та мінімізувати системні загрози для банківського сектору (Акт від 04.11. 2025 р.)

Дисертація Казімірова М.А. є завершеним самостійним науковим дослідженням, виконаним українською мовою, відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261, та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (із змінами згідно з постановами КМУ від 21.03.2022 р. № 341, від 19.05.2023 р. № 502 та від 03.05.2024 р. № 507), а також Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 р. № 40 (із змінами згідно з наказом МОН України від 31.05.2019 р. № 759).

Робота має обґрунтовану структуру: анотація, вступ, три розділи з висновками до кожного, загальні висновки, список використаних джерел (195 найменувань) та 8 додатків; результати унаочнено у 21 таблиці та 22 рисунках. Бібліографічний апарат оформлено відповідно до вимог ДСТУ. Методологічний інструментарій охоплює логічний аналіз, синтез, узагальнення та порівняння; системно-структурний аналіз; наукову абстракцію, індукцію, дедукцію, порівняльний та системний аналіз; експертну оцінку та порівняння; економіко-математичний та регресійно- дисперсійний аналіз; статистичний та графічний аналіз.

Інформаційну базу становлять законодавчі та нормативно-правові акти України з питань регулювання банківської діяльності, банківського нагляду, раннього втручання та виведення неплатоспроможних банків з ринку, офіційні статистичні й аналітичні матеріали Національного банку України, міжнародні стандарти та аналітичні підходи у сфері забезпечення фінансової стійкості банків, управління ризиками, капіталом і ліквідністю.

Дисертація виконана з дотриманням принципів академічної доброчесності; ознак плагіату, самоплагіату чи некоректного використання результатів досліджень інших учених не виявлено.

Важливими результатами дисертаційної роботи, які відзначаються належним рівнем наукової новизни, є такі:

удосконалено визначення поняття «механізм попередження неплатоспроможності банків» шляхом доповнення його ознаками процесності, циклічності та інституційної обов'язковості реагування на ранні сигнали ризику;

розроблено науковий підхід до структуризації механізму попередження неплатоспроможності через виокремлення та обґрунтування трьох взаємопов'язаних контурів: індикативно-діагностичного (раннє виявлення ризику на основі системи показників та EWS); операційно-управлінського (пакет раннього реагування та активізація проблемного банку); інституційно-наглядового (правила раннього втручання, відповідальність, стандарти даних і координація);

обґрунтовано причинно-наслідковий перехід від фінансових дисбалансів до неплатоспроможності банку шляхом узгодження результатів теоретичного аналізу (ризик-апетит, фондова база, якість активів, капітал, довіра) з практичною логікою раннього реагування;

удосконалено підхід до визначення пріоритетного каналу ранньої вразливості банку шляхом обґрунтування управлінського статусу дисбалансу фондування як ключового короткострокового предиктора ризику (через показник LDR) та формалізації його як керованого KPI у контурі попередження неплатоспроможності;

розроблено прикладний інструментарій раннього попередження неплатоспроможності банку, що базується на розробленні економетричної моделі оцінювання ймовірності, та врахуванні ключових факторів неплатоспроможності банку (на основі лагових показників банківської звітності) з урахуванням специфіки рідкісних подій та впровадженні підходу

до оцінювання якості такої моделі, орієнтованого на практичну корисність ранжування ризику (ROC-AUC, PR-AUC);

розвинуто науково-методичний підхід до активізації проблемних банків, який базується на формуванні дворівневої архітектури реагування: (а) "сигнальний" рівень, що встановлює тригери (ризик-скоринг, погіршення LDR, прискорення ризику) та автоматизує перехід у режим активізації; (б) "аналітичний" рівень, що забезпечує адресність втручання через діагностику причин та підбір інструментів стабілізації;

запропоновано практичні рекомендації стосовно удосконалення механізму попередження неплатоспроможності в частині запровадження стандартизованих управлінських "продуктів реагування" (зокрема, Плану стабілізації фондування з KPI та календарем контролю, NPL-контуру ранньої роботи з проблемними активами, інтеграції капітального планування з логікою зон ризику) та формалізації політики порогів і зон раннього втручання, що дасть можливість підвищити відтворюваність і результативність превентивних рішень як на рівні банку, так і на рівні нагляду;

розроблено методичний підхід до забезпечення керованості механізму попередження неплатоспроможності із застосуванням KPI-логіки в частині системної оцінки не тільки "стану" банку (через показники), а й "якості реакції" (через виконання KPI планів, часові рамки та умови ескалації/деескалації);

визначено рекомендації щодо підвищення інституційної узгодженості запобігання неплатоспроможності шляхом формалізації інформаційного контуру та процедур координації між суб'єктами фінансової стабільності (насамперед НБУ та банками, а також — у межах компетенції — інституціями врегулювання), що дозволить знизити ризики запізнілого реагування, підвищити прозорість рішень та зменшити втрати у випадку ескалації проблеми до кризового рівня.

Результати дослідження впроваджено у практичну діяльність АТ «АЛЬТБАНК», зокрема модель оцінювання ймовірності неплатоспроможності банків використовується в діяльності Центру з управління ризиками при підготовці щоквартальних аналітичних матеріалів для колективних органів управління Банку (довідка № 507/541 від 30.04.2026).

За результатами дисертаційного дослідження Казіміровим М.А. опубліковано 12 одноосібних наукових праць загальним обсягом 4,63 друкованого аркуша, серед яких 5 статей у наукових виданнях, включених до переліку наукових фахових видань України, 1 стаття у зарубіжному науковому виданні та 6 праць апробаційного характеру. Кількість, структура та зміст опублікованих праць належною мірою відображають основні наукові положення і результати дисертаційного дослідження.

Статті у наукових фахових виданнях України

1. Казіміров, М. (2025). ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ІНДИКАТОРІВ ТА ПОРОГОВИХ ЗНАЧЕНЬ ДЛЯ РАННЬОГО ДІАГНОСТУВАННЯ НЕПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ БАНКІВ 1. *Економіка та суспільство*, (82).

2. Казіміров, М. (2025). ФІНАНСОВА СТАБІЛЬНІСТЬ І РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ ПРОБЛЕМНИХ БАНКІВ: ІНСТИТУЦІЙНИЙ ПІДХІД1. *Економіка та суспільство*, (80).

3. Казіміров, М. (2024). ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ПРАКТИКИ НЕПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ БАНКІВ В СВІТІ ТА УКРАЇНІ. *Економіка та суспільство*, (70).

4. Казіміров, М. (2024). АНАЛІЗ НАУКОВО-ПРАКТИЧНИХ ПІДХОДІВ ПОПЕРЕДЖЕННЯ НЕПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ БАНКІВ. *Економічний простір*, (190), 410-415.

5. Казіміров, М. (2024). ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ НЕПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ БАНКІВ З УРАХУВАННЯМ ІНТЕРЕСІВ РІЗНИХ ГРУП СТЕЙКХОЛДЕРІВ. *Економічний простір*, (189), 129-136.

Статті у зарубіжних наукових виданнях:

6. Kazimirov, M. (2025). WAYS TO IMPROVE THE MECHANISM FOR PREVENTING BANK INSOLVENCY: AN ECONOMIC MODEL FOR ASSESSING INSOLVENCY FACTORS. *Economics and Education*, *10*(2), 31-36.

Наукові праці апробаційного характеру:

7. Казіміров М. А. Стратегії попередження неплатоспроможності банків в умовах глобалізації. XXI Всеукраїнська науково-практична онлайн-конференція молодих учених та студентів : збірник наукових тез, м. Острог, 23 березня 2023 р. Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2023. С. 67–69.

8. Казіміров М. А. Неплатоспроможність банків – взаємозв'язок з інституційною теорією. X Міжнародна науково-практична інтернет-конференція «Фінансова система країни: тенденції та перспективи розвитку» : збірник наукових тез, 24 листопада 2023 р. Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2023. С. 42–44.

9. Казіміров М. А. Теоретичні засади управління ризиками неплатоспроможності банків з урахуванням інтересів різних груп стейкхолдерів. Науково-практична конференція аспірантів та докторантів «Забезпечення резилієнтності економіки України в умовах військової агресії та повоєнного відновлення» : збірник наукових тез, 12 грудня 2023 р. Київ, 2023. С. 43–44.

10. Казіміров М. А. Аналіз науково-практичних підходів попередження неплатоспроможності банків. VI Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція «Сучасні гроші, банківські послуги та фінансові інновації в цифровій економіці» : збірник наукових тез, 16 квітня 2024 р. Київ, 2024. С. 57–60.

11. Казіміров М. А. Перспективи оптимізації роботи проблемних банків для фінансової стійкості. Всеукраїнська конференція для здобувачів вищої освіти «Розвиток фінансової системи України в умовах євроінтеграції» : збірник наукових тез, 25 квітня 2024 р. 2024.

12. Казіміров М. А. Фіскальні стимули та їх вплив на ліквідність банків у процесі євроінтеграції. XV Міжнародна науково-практична

конференція «Трансформація фіскальної політики в умовах євроінтеграції» : збірник наукових тез, м. Ірпінь, 22 листопада 2024 р. Ірпінь, 2024. С. 514–516.

У дискусії взяли участь голова і члени разової спеціалізованої вченої ради та висловили наступні зауваження.

Офіційний опонент доктор економічних наук, професор кафедри банківської справи та страхування Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана **Краснова Ірина Вікторівна**.

Позитивно оцінюючи дисертаційну роботу Казімірова М. А. та відзначаючи її теоретичну і практичну спрямованість, необхідно звернути увагу на окремі положення, які мають дискусійний характер або потребують додаткового обґрунтування:

1. Авторська конструкція механізму містить три взаємопов'язані контури, однак межі між операційно-управлінським та інституційно-наглядовим контурами в окремих випадках окреслено недостатньо чітко. Зокрема, затвердження плану стабілізації, контроль виконання KPI та прийняття рішення про ескалацію заходів можуть одночасно належати до компетенції органів управління банку та регулятора. Роботу посилила б формалізація розподілу повноважень і відповідальності за кожним етапом циклу, зокрема чітке визначення органу, уповноваженого приймати остаточне рішення (с. 43–62, 158–169).

2. Період дослідження охоплює різні регуляторні та макроекономічні режими: банківську кризу та очищення сектору, період стабілізації, пандемію COVID-19 і повномасштабну війну. При цьому коефіцієнти моделі інтерпретуються як відносно сталі для всієї вибірки. Додаткової наукової ваги надало б тестування структурних зламів або побудова окремих специфікацій для різних підперіодів. (с. 84–110, 137–147).

3. Запропонована система зон ризику, тригерів, планів реагування та KPI є концептуально цілісною, однак окремі її параметри мають орієнтовний характер або подані у вигляді умовних значень. Роботу посилив би більш детальний приклад емпіричної калібровки числових порогів переходу між зонами ризику, конкретизація обов'язкових значень KPI, строків їх виконання та наслідків невиконання для банку і його керівництва. Це підвищило б практичну придатність запропонованого механізму (с. 146– 147 табл. 3.1.3, 151–156, 163–169).

4. Дискусійним є включення до інституційного аналізу положення про використання блокчейн-технологій як перспективного напряму розвитку SupTech та засобу забезпечення неможливості фальсифікації банківської звітності. Зазначена пропозиція наведена стисло і не отримує подальшого розвитку в практичних рекомендаціях дисертації. Водночас упровадження розподілених реєстрів у наглядову інфраструктуру потребує оцінювання економічної доцільності, сумісності з чинними системами звітності, вимог до конфіденційності банківської інформації, розподілу прав доступу, кіберризиків і витрат на технічну інтеграцію. Без розгляду цих питань відповідне положення має радше декларативний характер. Доцільно було б

або докладніше обґрунтувати місце блокчейн-технологій у запропонованому механізмі, або зосередити увагу на ширшому розвитку SupTech-інструментів без прив'язки до конкретної технологічної архітектури (с. 129–130).

5. Попри загалом належний рівень оформлення, у дисертації зустрічаються окремі редакційно-технічні огріхи, а саме: орфографічні помилки, незначні порушення форматних вимог до таблиць, рисунків і списку літератури, які не впливають на загальну позитивну оцінку дисертації.

Наведені дискусійні положення та зауваження не применшують вагомості отриманих автором результатів, не впливають на загальну позитивну оцінку дисертації, а окреслюють можливі напрями поглиблення теоретичних положень і практичного інструментарію у подальших наукових дослідженнях.

Офіційний опонент кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Національної академії статистики, обліку та аудиту **Федина Віта Віталіївна.**

Позитивно оцінюючи дисертаційну роботу в цілому, слід звернути увагу на окремі дискусійні положення та зауваження, які можуть бути предметом обговорення під час захисту.

1. У підрозділі 2.2 дисертації (с. 111–121) автором проведено ґрунтовний аналіз міжнародного досвіду функціонування механізмів раннього втручання (Basel III, BRRD, PCA). Разом із тим недостатньо висвітлено питання практичної адаптації окремих інструментів цих моделей до сучасних умов функціонування банківської системи України. Зокрема, не зазначено, які саме інструменти можуть бути імплементовані у вітчизняну систему банківського нагляду в коротко- та середньостроковій перспективі, а також які нормативні та інституційні передумови є необхідними для їх практичного впровадження. Це дещо обмежує прикладний потенціал проведеного порівняльного аналізу.

2. У підрозділі 3.3 (с. 158–169) запропоновано систему порогових значень індикаторів механізму попередження неплатоспроможності банків. Водночас у роботі недостатньо висвітлено питання їх універсальності. Зокрема, залишається відкритим питання, чи можуть однакові порогові значення застосовуватися до всіх банків незалежно від їх системної важливості, бізнес-моделі, структури активів, спеціалізації та масштабів діяльності, чи вони повинні визначатися диференційовано. Більш детальне обґрунтування цього питання підвищило б практичну цінність запропонованого інструментарію.

3. Дискусійною є методика оцінювання відповідності українських інструментів кращим міжнародним практикам, представлена у формі матриці «є / частково / потребує підсилення» в табл. 2.2.2. Автор слушно визначає слабкі місця вітчизняної системи раннього втручання та резолюційної готовності, однак не формалізує критерії, відповідно до яких певний елемент віднесено до однієї з трьох категорій. Зокрема, потребують розмежування формальна наявність правового інструменту, його інституційна забезпеченість та фактична результативність застосування. Доцільним було б доповнити матрицю системою критеріїв оцінювання, наприклад нормативною

врегульованістю, операційною готовністю, наявністю практики застосування, строками реалізації та результативністю. Це підвищило б доказовість висновків щодо пріоритетних напрямів удосконалення української моделі (с. 118–121).

4. Запропоновані автором напрями інституційної координації між Національним банком України, Фондом гарантування вкладів фізичних осіб, банками та іншими учасниками фінансової стабільності мають вагоме практичне значення, проте частково залишаються на концептуальному рівні. У роботі визначено потенційні точки неузгодженості та необхідність створення протоколів обміну інформацією, однак недостатньо конкретизовано склад даних, періодичність їх передавання, розподіл відповідальності, граничні строки реакції та порядок вирішення міжінституційних розбіжностей. Крім того, у дорожній карті впровадження удосконаленого механізму основними сторонами визначено НБУ та банки, хоча в попередньому викладі суттєва роль відведена ФГВФО. Доцільним було б представити окрему процесну схему або матрицю відповідальності із зазначенням конкретних функцій кожного суб'єкта на різних стадіях погіршення стану банку, а також доповнити дорожню карту показниками виконання та інституційними ризиками її реалізації (с. 127–132, 167–169).

Висловлені зауваження є дискусійними, не впливають на позитивну оцінку теоретичного рівня та практичного значення результатів дисертаційної роботи і не порушують принципових положень, що визначають наукову новизну та виносяться на захист.

Рецензент, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансових ринків та технологій Державного податкового університету **Ключка Ольга Володимирівна** висловила такі зауваження.

1. Позитивно оцінюючи запропоновану автором трьохконтурну структуру механізму попередження неплатоспроможності банків, варто зазначити, що додаткової конкретизації потребує розподіл повноважень і відповідальності між банком, Національним банком України та інституціями врегулювання на окремих стадіях реалізації механізму. Роботу посилило б представлення матриці відповідальності, у якій було б визначено суб'єкта формування сигналу, затвердження плану реагування, контролю виконання KPI та прийняття рішення про ескалацію або деескалацію заходів (с. 43–62; 122–132; 158–169).

2. У теоретичній частині роботи належну увагу приділено поведінковому каналу, пов'язаному з очікуваннями вкладників, кредиторів і контрагентів. Водночас у межах економетричної моделі такі фактори безпосередньо не представлені. Доцільно було б розглянути можливість використання проксі-показників поведінкової вразливості, зокрема темпів відтоку коштів клієнтів, концентрації депозитної бази, частки короткострокового фондування або показників інформаційних шоків (с. 34–38; 68–70; 137–147).

3. У роботі активно використовуються англомовні скорочення та професійні терміни – EWS, KPI, LDR, ROC-AUC, PR-AUC, NPL, BRRD,

РСА. Для зручності сприйняття доцільно було б додати окремий перелік умовних позначень і скорочень та забезпечити однаковий спосіб їх першого введення у тексті. Це особливо важливо з огляду на значну кількість авторських схем і практичних рекомендацій.

4. У роботі пропонується оцінювати не лише стан банку, а й якість його управлінської реакції. Водночас залишилося недостатньо розкритим питання наслідків невиконання банком встановлених KPI: чи має це автоматично призводити до переходу в наступну зону ризику, чи потребує додаткового експертного рішення регулятора (с. 158 –169). Разом з тим, висловлені зауваження не зменшують цінності даного дисертаційного дослідження і носять рекомендаційний характер

Рецензент, кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансових ринків та технологій Державного податкового університету **Москаленко Наталія Віталіївна** висловила такі зауваження.

Відзначаючи вагомість наукових результатів дисертаційної роботи Казімірова М. А. та позитивно оцінюючи її загалом, необхідно звернути увагу на окремі положення, які потребують додаткової аргументації або можуть бути предметом наукової дискусії.

1. Автор аргументує необхідність координації між НБУ, банками та інституціями врегулювання. Разом із тим доцільно було б докладніше розглянути механізми обміну конфіденційною інформацією, розмежування доступу до даних і відповідальність за несвоєчасне інформування (с. 122–132, 164–169).

2. Формулювання окремих завдань дослідження потребують редакційного уточнення та більшої уніфікації. Наприклад, бажано, щоб усі завдання починалися з дієслів однакового наукового рівня – «обґрунтувати», «удосконалити», «оцінити», «розробити» – і безпосередньо кореспондували з пунктами наукової новизни та висновків (с. 16–17).

3. Досліджуваний період включає як довоєнні роки, так і період повномасштабної війни, однак характер впливу воєнного чинника не є незмінним у часі. Якщо на початковому етапі переважали шоки ліквідності, операційні та валютні ризики, то надалі посилюється значення ризиків бізнес-моделі, якості активів, довгострокового фондування та капіталу. Доцільно було б докладніше зазначити, що усереднений вплив воєнного чинника в економетричній моделі може не повною мірою відображати трансформацію характеру загроз у різні роки (с. 84–110; 137–147).

4. Теоретичну частину роботи посилило б окреме коротке узагальнення відмінностей між механізмом попередження неплатоспроможності, системою раннього попередження та системою банківського ризик-менеджменту. Таке порівняння можна було б подати у формі компактної таблиці за критеріями мети, суб'єктів, інструментів і результатів (с. 43–62).

Однак вказані вище зауваження та дискусійні положення суттєво не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційної роботи Казімірова М. А.

Голова разової спеціалізованої вченої ради – доктор економічних наук, професор **Онишко Світлана Василівна**, професор кафедри фінансових ринків та технологій Державного податкового університету, без зауважень.

Науковий керівник – доктор економічних наук, професор кафедри фінансових ринків та технологій Державного податкового університету **Береславська Олена Іванівна**, без зауважень.

Здобувач надав вичерпні відповіді на всі зауваження опонентів і рецензентів. Висловлені зауваження мають дискусійний і рекомендаційний характер та не знижують загальної позитивної оцінки дисертаційної роботи

Рада прийняла рішення шляхом відкритого голосування: «за» – 5 членів ради, «проти» – немає членів ради, «утрималися» – немає членів ради.

Результати відкритого голосування:
«**За**» 5 членів ради,
«**Проти**» немає членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує Казімірову Михайлу Анатолійовичу ступінь доктора філософії з галузі знань 07 «Управління та адміністрування» за спеціальністю 072 «Фінанси, банківська справа та страхування».

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої вченої ради **Світлана ОНИШКО**

Державний податковий університет
Підпис Онишко
засвідчую:
Вчений секретар
08 2026